

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Z dnem 1. oktobra t. l. se prične naročevanje za zadnje četrtletje tega leta.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Zemljiško-odvezno delo v Avstriji.

Šestintrideset let že vrši se velikansko in globoko proračunsko finančno delo, katero navstalo je v Avstriji leta 1848, tedaj, ko so z avstrijskega kmeta padle stare spono podložništva, novčih ter robotnih bremen. Kakor doslej bode delo to le počasi manjšalo se, dežele in jamčujoča država imele bodo še mnogo let posla, da se po vsej Avstriji uredi in dovrši zemljiška odveza. Z zanimanjem se je pričakovalo, katera bode tista kronovina, ki bodo v njej najprvo končano zemljiško-odvezno delo. Sedaj se poroča iz Opave, da je v 25. dan septembra meseca deželni zbor šleziški izrekel deželnemu odboru zahvalo za njega previdno poslovanje glede zemljiško-odveznega zaloga šleziškega, kajti kakor kaže proračun, od leta 1885. naprej dežela ne bode imela več zloga za zemljiško odvezo, zemljiško-odvezno delo v Šleziji bode torej dognano.

V očigled temu dogodku je zanimljivo pogledati, koliko imajo še posamezne avstrijske dežele zemljiško-odveznega dolga. Dne 30. junija 1883 znašal je ta dolg na:

Spodnjem Avstrijskem	20,421.376 star. den.
Gorenjem Avstrijskem	10,693.137 „ „
Solnogradskem	1,198.858 „ „
Štajerskem	11,409.615 „ „
Koroškem	3,888.003 „ „
Kranjskem	5,359.359 „ „
Tirolskem	2,547.636 „ „
Českem	10,285.905 „ „
Moravskem	13,029.459 „ „
Šleziškem	295.648 „ „
Goriškem	695.163 „ „

Dalje v:

Istri	713.976 „ „
Galiciji in sicer za:	
upravno okrožje Lvovsko	36,746.409 „ „
upravno okr. Krakovsko	21,445.147 „ „
Nadvojvodino Krakovsko	1,681.816 „ „
Bukovini	9,352.213 „ „
Vkupe	149,754.717 star. den.

Kakor se vidi na teh številih, zemljiško-odvezni dolg je po raznih kronovinah raznolik. Bil je že iz začetka, ker so pokrajine raznolike in raznoljudne, potem zato, ker so zemljiška bremena bila razna, lika, so torej tudi imela raznolika vrednost, a konečno tudi zategadelj, ker so nekatere kronovine za časa osvoboditve imela več svobodnih kmetij, nego li druge.

Kar se tiče razmerja mej kronovinami in jamčujočo državo, to so za 1884. leto dežele Galicija, Bukovina in Kranjska pasivne in sicer tako, da je državi za le-té plačati ponapredščine 2,625.600 gl. oziroma 382.151 in 254.116, da se s temi zneski pokrijejo obresti in amortizacijske svote zemljiško-odveznega dolga imenovanih kronovin. Druge dežele pa so aktivne in imajo vsega vkupe od države dobiti 3,522.537 gold. za prebitke nad nakladi, pobranimi za zemljiško-odvezne svote.

Kar se še tiče osobito zemljiško-odveznega zaloga kranjskega, to je bil njegov proračun za leto 1885, ki vsega vkupe zahteva 594.244 gold.,

potrjen v 4. seji letošnjega deželnega zbora. Dežela bode plačala 520.084 gold., a zato bode se za leto 1885 16% ni zlog pobiral k davkom na prvo roko torej osobito glede hišnega razrednega in najmanjinskega davka, glede pridobarine in dohodarine k ordinariju pridodavši vse državne doklade, potem pa se bode pobiral 20% ni zlog k užitnini od vina, vinskega in sadnega mošta ter od mesa. Ostalih 75.560 gold. dobilo se bode iz državnih ponapredščin.

Deželni zbor kranjski.

(IV. seja 19. septembra.)

(Konec.)

Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga načrt deželne postave, da morajo zavarovalne družbe in društva donášati k stroškom požarnih straž, ter v podporo ponesrečenim ognjegascem in v katerem se poroča o vprašanji zarad upeljave prisilnega zavarovanja, izroči se upravnemu odseku.

Poslanec dr. Mauer poroča v imenu finančnega odseka o računskem sklepu zemljiško-odveznega zaklada za l. 1883, kateri se odobri in potem o proračunu zemljiško-odveznega zaklada za l. 1885 o katerem stavi sledeče predloge:

1. Proračun kranjskega zemljiško-odveznega zaklada za leto 1885. s skupno potrebščino 594.244 gld. in s skupno zakladdo 520.684 „ toraj s primanjavo 73.560 gld.

ki je pokriti z obrestnimi državnimi posojili, se odobri.

2. Da se pokrije deželni donesek za leto 1885., naj se pobira 16% priklada na direktne davke in sosebnost od rednega zneska hišnorazrednega davka in davka od hišnih najemščin, pridobninskega in dohodninskega davka z vsemi državnimi prikladami vred, potem 20% priklada na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa.

3. Deželnemu odboru se naroča, da zadobi Najvišje dovoljenje za pobiranje teh deželnih priklad.

4. Deželnemu odboru se naroča, da v smislu točke 3. pogodbe dné 29. aprila l. 1876. (postava dné 8. maja l. 1876. drž. zak. št. 72.) zadobi pritrditev državnega zastopa, da se za kranjski zemljiško-odvezni zaklad določena 20% doklada na di-

LISTEK.

Kitaj in njegove naprave.

(Dalje.)

Evropska družba.

Karakterna črta, ki odlikuje evropsko družbo od naše je, da ona neizmerno več zahteva vsega, kar se tiče obstanka življenja in običajev. Kitajci se mnogo trše drže starih naprav, in ne vsprejmo tako hitro novih običajev in naprav, kakor Evropci. Premena vzgledov in okusov sploh se ne vrši tako momentalno, a nič ni težjega, kakor s korenino izruvati stare običaje, ki so prešli v življenje in kri. Pred vsem je treba, da bi samo življenje dokazalo njih neugodnost, in novi toki preido v občinstvo. Ta zamena starega z novim vrši se počasi in zahteva velike vztrajnosti. Moji rojaki, ki so, kakor jaz pokusili sad evropske civilizacije, umejo ceniti po dostojinstvu njene dobre strani, in jako radi obiskujejo Evropo.

O Kitajcih vedno govore, da se nezaupni, neverjetni, ne vem zakaj, to pa za nas v jako slabem smislu. O nas bi se samo moralo govoriti, da smo praktični. To svojstvo nas sili vedno iskati

srednjih sredstev, da se pomirimo s krajnimi zahtevanji. V Evropskeji družbi nahajajo se povsod nasprotja.

Jedni živé dobro, drugi jako slabo. V tem, ko se jedni vesele, drugi vedno togujejo. Jaz bi imenoval zapadni svet državo krajnostij, (empire des exception) v razloček od naše države sredine (empire de milieu).

Višja civilizacija osupnila je nas z mnogim nepričakovanim, a nam ni dala nič pozetivnega. Pred nami ni gladka bliščeča povrhnost zlatega liva, ki je prišel iz rok spretnega livca, ampak ruda, v katero je redkokje prirnila zlata žila; vse drugo predstavlja le zmes, in da dobimo čisto zlato, treba je kemične analize. Razkošnosti nas razburjajo, pa ne dajo nikakega jasnega pojma o napredku. Pojasnil bodem s primerom; Anglija je bogata dežela, govore Evropci, ker so tam veliki kapitali; po mojem pa to nema nikakega smisla, in moglo bi se samo reči, na Angleškem so bogatini.

K podobnim izvodom pride se povsod, ako se rabi formula: ab uno disce omnes (po jednem izuči se vse). To formulo so vedno potrebovali, ker ni bilo dovolj časa izučiti istinite odnošaje stvari. O vsem sodijo le površno, ne pa točno.

Jaz si prizadevam dan za dnevom zapomniti razne dogodke mojega Pariškega življenja in moral

sem razdeliti svoje zapiski na dva dela, prvemu dal sem naslov: „klicaj“, drugemu: „vprašaj“.

Jaz sem že višje povedal, kaj je vodilo našega zakonodavca, da je ločil družbo možkih od družbe ženskih. V Parizi sem imel večkrat priložnost bivati v zasebnih salonih. Pravili so mi že prej, da so tu nekaj cveteli oddelni saloni, in so bili tedaj središče uma in bleska. Sedaj jih je ostalo le malo, pa v njih še vedno vladajo umne, izobražene ženske. Možki jako ljubijo taka zbranja, če tudi večkrat postanejo žrtva svojih umstvenih pomanjkljivosti. Kaj more biti mičnejšega, kot je ženski um! To je nekaj nerazumljivega. To je nekaj nezapopadljivega. ob jednem je lahko lahek in globok. S čim se more primerjati šaljivi blesk smejočih se očij, ko one na ničemer ne obstanejo, a letajo od predmeta do predmeta kakor metulj, lesketajoč se v solnčnih žarkih! Moj idejal „ženski um“, to je moje profession de foi. Zares še jaz nesem izdelal določenega tipa in ga ne morem obrisati z jasnimi barvami. Jaz sam častilec uma. To je jedina razvijajoča in zadovoljujoča moč. Res umen izobražen človek se ponižno ozira na proste ljudi; on razume ločiti od narode človeka, ki ni neumen, in ne more prenašati nič posilnega, nič ponesrejenega in ne trpi nikakega ponavljanja tujih besed. Ženske imajo v tem oziru posebno

rektne davke s tretjinsko po cesarskem patentu dne 10. oktobra l. 1849. drž. zak. št. 412. upeljano priklado vred zniža za leti 1885. in 1886. za vsako leto na 16% doklado od vseh predpisanih direktnih davkov, toraj sosebnost gledé rednega zneska bišnorazrednega davka in davka od hišnih najemščin, pridobninskega in dohodninskega davka.

Poslanec Luckman stavi predlog, naj bi se izkaz davkov, katerega dobiva deželni odbor od c. k. finančnega ravnateljstva, predložil po davkarskih okrajih razrejen, isto tako od Ljubljanskega mesta, vsako leto deželnemu zboru.

Odobre se potem predlogi finančnega odseka in vsprejme predlog g. Luckmana.

Poslanec dr. Poklukar poroča v imenu upravnega odseka gledé uravnanje Save med Čeručami, Št. Jakobom, Podgradom, Dolom in Lazami in nasvetuje, naj bi se izrekla zahvala c. k. vladi, da je dovolila podporo; isto tako naj se izreče zahvala izvrševalnim organom vlade, za vse od sedaj dogotovljena dela, kar se pa tiče zaželjene denarne podpore za te vodne zgradbe, naj o njih sklepa in poroča finančni odsek.

Poslanec g. Robič, opozoruje vlado, naj bi se še bolj ozirala na uravnavo voda v kranjski deželi, da se deželi ne pripeti jednaka nesreča, kakor se je zgodila Koroški in Tirolski. Sava dela velikansko škodo, in ako se hoče sploh kaj zdatnega pomagati, mora se struga Save skozi in skozi uravnati. Zato pa naj vlada dovoli izdatno podporo, kakor se je dovolila za uravnavo Drave in Zilje iz državnega zaklada. Govornik konečno gorko priporoča državnim poslancem, da naj delujejo v državnem zboru pri sestavljanju proračuna na to, da se bodo hudourniki po kranjski deželi uspešno zavarovali.

Deželni predsednik baron Winkler pravi, da je že ukazal stavbenim in gozdnim organom, da stvar preiščejo, da bode vlada na podlagi dotičnih poizvedeb mogla staviti predloge ministerstvu. Ko se sklene nova državna postava, katera pride na vrsto v prihodnjem zasedanju državnega zbora, potem bode mogoče za uravnavo hudournikov dovoljevati večje svote.

Deželni predsednik misli, da bode vlada ustrezala opravičenim zahtevam kranjske dežele.

Poslanec Faber opozarja vlado na škodo, katero napravljajo hudourniki v Kočevsko-Ribniškem okraju, poslanec dr. Sterbenec pa na Krški okraj, kjer voda veliko škodo dela od Mirne do Št. Ruperta.

Poročevalec dr. Poklukar pravi, da vode delajo na Kranjskem neizmerno veliko škodo. Državni poslanci so v tej zadevi bili v državnem zboru zmirom delavni in bodo v prihodnjem zasedanju državnega zbora še tem bolj, ko se ima skleniti postava, katera bode za take namene ustanovila poseben zaklad, v katerega sa ima nabrati mnogo denarja v ta namen in iz katerega bode lahko dajati za uravnavo hudournikov velike svote. Dr. Poklukar konečno še opazuje, da Sava tudi v nje gorenjem teku pouzročuje mnogo škode, isto tako Bohinjska Sava, Bistrica in Kokra. Pri glasovanju se vsprejmo nasvetovani predlogi.

Poslanec g. Svetec poroča v imenu upravnega

čutje. One znajo bolje kakor kak akademik presoditi v istini umne ljudij. Strašno je neprijetno sedeti v družbi človeka, kateri že ima naprej pripravljene odgovore na vsa vprašanja, kateri nema nikaškega lastnega prepričanja in ponavlja tuja mnenja o različnih predmetih. V prisotnosti takega subjekta se nikdar ne more začeti živ in mičen pogovor. Zanimiv razgovor razvije se tedaj, kadar se zbero izobraženi bistroumni ljudje, ne vedoč poprej, o čem bodo govorili. Jaz nikakor ne ljubim mešane družbe, dasi tudi je sedaj v modi! V jako obrazovanih salonih videl sem večkrat zbrane najraznoobraznejše ljudij! Tu vidite znamenitega profesorja, njegovo umno govorjenje poslušajo z veliko pozornostjo; poleg njega sedi kak bistroumni akademik, in h kratu se nahaja baš v tem salonu malo proč šaljivec, ki oponaša s čudovito točnostjo vse navzočne. Čudil sem se, da taki ljudje zavzemajo častna mesta, in da se aristokrati in akademiki ne sramujejo njih navzočnosti. Pri nas v Kitaji jako gledajo na etiketo v odnošaji mej različnimi stanovi. V Franciji je etiketa, kakor so mi pravili, prišla iz mode.

Člani akademije obnašajo se z velikim dostojinstvom. Ta naprava je podobna našim učenim. Jaz jo jako čislam; ono je izvir duševne aristokracije in se nahaja v jako cvetočem stanju.

odseka o upeljavi taks za ogledovanje živine pri izdavanji živinskih potnih listov in nasvetuje:

„Tarifa k postavi za občinske takse za vojvodstvo kranjsko z dne 3. decembra l. 1868 dopolnjuje se s sledečo točko:

24. Za ogledovanje vsake živali, vršeče se po zvedenem človeku pred izdavanjem živinskega potnega lista, — gld. 1 kr. do — gld. 8 kr.“ Nemški tekst ostane, kakor ga predlaga deželni odbor.

Se vsprejme v obliki zakona.

Poslanec dr. Samec pa predlaga resolucijo, da bi se ne sililo, da morejo c. k. živinozdravniki vse sejme ogledavati, če so prav še tako daleč od meje hrvatske, in naj bi se nadzorovali le vaznejši semnji pa c. k. živinozdravnikih.

Potrdi se postavni načrt in vsprejme predlog dr. Sameca.

Podpore se dovoli Alojziju Ganglu za nadaljevanje podobarskih študij, slikarjema Ludoviku Grilcu in Antonu Ažbetu vsakemu 100 gld. zalogi podpornega društva slovanskih dijakov v Gradcu pa 200 gl. Potem se seja sklene.

Kmetijska razstava v Krškem.

Iz Krškega 28. sept. [Izv. dop.]

Naše mesto ima praznično obleko. Zastave, narodne in cesarske, vihrajo s hiš. Ljudstvo prihaja od vseh strani, kmet in gospod, delavec in graščak se približujeta velikemu šolskemu poslopju. Godba budi meščanstvo iz sladko nemirnega spanja. Požarna straža in meščanska garda koračiti po mestu in skrbiti za red, ki je vzgleden. Ob 9. uri je bila slovesna sv. maša, celebrirana po g. mestnem vikarji Knavsu s pomočjo gg. kapucinov. Navzočni razni dostojanstveniki in množica ljudstva. Pred cerkvijo in šolo stoji kresen pokrit oder (paviljon), okinčan z velikanskim cesarskim orlom, sestavljenim iz železnega kmetijskega orodja z raznimi grbi in velikimi narodnimi in cesarskimi zastavami.

Velika množica naroda čaka otvorenja. Na paviljon dojde razstavni odbor z drugimi dostojanstveniki. Predsednik kmetijske podružnice g. častni korar Poljak govori z lepim nagovorom o zgodovini in namenu ter pomenu razstave in zakliče trikratni „Živio“ presvitlemu cesarju. Godba spremlja. V imenu občine govori župan in poslanec Pfeifer, v imenu deželnega odbora dr. Vošnjak. Navzočen je tudi deželni poslanec dr. Papež. V imenu kmetijske družbe pozdravljaja tajnik Pirc množico. Na to se pri sviranju godbe podajo v poslopje k razstavi gospoda in kmetsko ljudstvo.

Razstava je v 4 dvoranah in na dvorišči (stroji). Velikanski utis. Vse se čudi, da Dolenjska tako blago producira.

Razstavljalcev že nad 100. Obiskovalcev v prvih 2. urah 298. Popoludne je govor kmetijskih strokovnjakov, gg. Pirca in Ogulina ter tombola na prostem.

Razstava goveje živine in konj je v sredo in četrtek. Premije za pridelke se dele v petek.

Za znižanje voznje po železnici se je pravčasno prosilo in danes (28. septembra 1884.) se je prošnja odbile. — Taka je južna železnica.

Kitajske ženske nosijo znake odličja, kakršne pristoje činu njih mož. Ta običaj ima jako plodotvoren upliv in treba bi ga bilo, kolikor ga je moč razširiti; on spodbuja k popolnosti. Le dajte ženskam priložnost na ta način pridobiti si visoko stopinjo, in gotovo bode to marsikateremu možu koristilo. To je jako dobro, kajti častihlepnost ženske, sili možkega k popolnosti, in je tudi velika tolažba za moža, da on pridobi kako čast svoje ženi — to bi ohranjevalo ljubezen mej zakonskimi, ki je že jako redka sedanje čase.

Opazil sem, da v Evropi možki ne skazujeje drug drugemu take časti, kakršna gre njih družbinemu položaju. V navzočnosti hišne gospodinje govore jako previdno, in uljudno, kadar so pa sami, kakor v klubu, pa jako prosto. Slišal sem, kako se na Francoskem posmehujejo čislanju činov; nikdo se ne ponaša s svojim činom, samo nekateri publicistci povsod razglašajo svoje zasluge.

Mene je to kar osupnilo, da možki nemajo različnih noš. Kaj je neki bilo povod, da so se opustile noše, po katerih so se razločevali razni razredi občinstva? Morda so s tem hoteli utrditi enakost? Meni se zdi, da nikomur neso vseč sedanje črne sukneje. Mene samega je nekolikokrat, ko sem bil vabljen, prosila hišna gospodinja, da naj

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. septembra.

V štajerskem deželnem zboru stavlja je konservativni poslanec Karlon predlog, da bi deželni odbor v sporazumljeni z deželno vlado do prihodnjega zasedanja pregledal volilni red in nasvetoval potrebne premembe. Skoro v vseh avstrijskih deželnih zborih vlada ta krivica, da večino odločuje veleposestvo, in sicer kacic deset veleposestnikov. Kamor se ti obrnejo, tja se nagne izid volitve v veleposestvu in večina v deželnem zboru. Tako se zgodi, da velik del veleposestnikov nema prav nobenega zastopnika, velikokrat celo oni del, ki plačuje večino davkov, drugi del pa odločuje po svoji volji v deželnem zboru. Temu bi se pa dalo odpomoči, ko bi veleposestvo volilo po volilnih okrajih, tedaj bi v tej skupini v jednom okraju bili izvoljeni konservativci, v drugem liberalci, in bili bi obe stranki zastopani. V deželnem zboru bi tudi potem veleposestvo s svojimi glasovi ne dalo kar jedne stranki velike večine, ker bi ne vrglo vaaj poslancev samo jedne politične barve. Sedaj pa imajo n. pr. v štajerskem deželnem zboru liberalci dvetretjinsko večino, ko bi pa bilo le nekaj veleposestnikov drugače volilo, bi pa še večine ne imeli. To napako hočejo konservativci odpraviti in tako tudi druge skupine v deželnem zboru povzdigniti do kake odločilne veljave. Teško pa, da bi njih prizadevanje imelo kaj uspeha, ko liberalci ne gledajo na pravico, ampak samo na lastno gospodstvo.

Šolski odsek českega deželnega zbora je v petek se posvetoval o mnogih peticijah za vsprejem Kvičale zakona. Na predlog nemških odsekovih članov volil se je poročevalec po listih. Izvoljen je bil česki gimnazijski ravnatelj Pokorny. Ta bode tudi poročal o tem zakonu, ako pride pred zbor. — V soboto je Herbst stavlja deželnemu zboru predlog, da se spremeni deželno borski volilni red tako, da tudi petakarji dobé volilno pravico. Liberalci so se v državnem zboru temu protivili, ko so pa videli, da petakarji neso nikjer dosti premenili volilnega izida, jim hočejo priznati volilno pravo.

Čehi na Dunaji sklenili so v nekem shodu, obrniti se na deželni šolski svet, da dela na to, da se osnujejo občinske javne šole s českim poučnim jezikom v X. okraju. Privatna šola društva „Komensky“ ne more vsprejeti nad 100 českih otrok, ker ima premalo prostora, sredstev pa to društvo nema, da bi osnovalo še več šol. Scer je pa občina zavezana ustanoviti česke šole, ker tam živeči Čehi ravno tako plačujejo šolske priklade, kakor Nemci. Zato je pa shod sklenil, delati z vsemi postavnimi sredstvi, da doseže česke šole. To bo še upitje v Izraelu! To je pa tudi opomin na naše ljudi. Čehi še na Dunaji, ki velja za nemško mesto, hočejo imeti šole s českim učnim jezikom, mi pa bi naj trpeli, da bi v slovenske Ljubljani zaradi par nemških otrok se naši otroci učili v tujščini. Dolžnost je tukaj vseh slovenskih poslancev skrbeti za to, da se hitro zopet prekliče dotična naredba.

Šlezjski deželni zbor vsprejel je načrt zakona, ki prepoveduje zavarovalnim društvom, da bi zavarovancem naložili prinos, katerega morajo po zakonu z dne 6. decembra 1882 plačevati gasilnim društvom. Društva, ki bodo prestopila to prepoved, morala bodo plačati 200 gld. globe. Dr. Menger in tovariši so pa predlagali, da naj bi deželni odbor preudaril do prihodnje seje, ali naj bi se osnovala deželna zavarovalnica in o tem poročal deželnemu zboru v bodočem zasedanju.

Več sodcev na Hrvatskem je prestavljenih, in to iz političnih uzrokov. Pri poslednjih volitvah se namreč neso dovolj vneto potegovali za magjaronce, ali pa so bili tako predrzni, da so vladi nas-

pridem v narodni obleki. Vedno sem slišal hvaliti svojo obleko; čudili so se živosti naših tkanin, in elegantnosti našega kroja.

Čudna uganka? Vse žalujejo po nošah, katere so izginiile, pa nikdo ne poskusi jih zopet upeljati. Za tolažbo prirejajo si kostimirane plese in štejejo jih za največje zabave svetnega življenja.

Tako se mi je posrečilo videti pridvorne noše prejšnjih vlad, počenshi s Francom prvim, končavši s poslednjimi časi kraljestva, kadar se že začena propadanje noš. Tu na plesu mogel sem ponoviti zgodovino in videl, kako so ti v navadni obleki tako nekazni ljudje, najedenkrat dostojni, blagorodni, ponosni, veličastni, in sploh to, kar bi imeli biti ljudje.

Srečne ženske — one so do današnjega dne ohranile svoje krasne toaete. Moda se po gostem menja, pa ona ne uničuje, ampak še skuša posnemati stare noše. Ženskam nikoli ne pride na misel, napraviti si družbinsko nošo, in čudno je, kako, da so to dovolile možkim? One ljubijo blesteče noše, pa so dopustile njih uničenje! To vprašanje sem po gostem stavljal Parižankam, pa mi neso mogle dati povoljnega odgovora. Jedna izmej njih mi je rekla, da je črna obleka jako prikladna, pa je vendar pristavila, da so se nekaj ločile politične stranke po

protne može voliti. Pa tudi več političnih uradnikov bodo prestavili iz jednakega uzroka. Res lepa volilna svoboda cvete v Hrvatskeji.

Vnanje države.

Kohanovska komisija za reformo uprave v Rusiji začne zopet svoja posvetovanja sredi meseca oktobra, kakor poročajo ruski listi. Ta komisija že deluje, pa brez vsega uspeha. Tudi sedaj bode teško njeno delo kaj uspešnejše, kajti ovira jo povsod birokratični uradni aparat mesto, da bi jo podpiral.

Druga holandska zbornica je s 68 proti 14 glasom sklenila, pretresavati načrt zakona, da se bode tudi za regentstva smela preminjati ustava.

Zastopniki avstrijski, francoski, nemški in ruski izročili so v petek egiptovski vladi noto, v kateri protestujejo proti samovoljni ustanovitvi amortizacije egiptovskega dolga. Nekateri mislijo, da je to nasvetovala egiptovski vladi Anglija, da bi tako spravila egiptovsko finančno vprašanje zopet pred evropsko konferenco. To se ji bode morda tudi posrečilo, a ne ve se, bode li izid konference ugoden za Angleže.

Dopisi.

Iz Krškega 27. septembra. [Izv. dopis.]

(Kmetijska razstava) otvorila se bode jutri in trajala do 3. oktobra. Mesto je ozaljšano z zastavami. Šolsko poslopje, v katerem je razstava, je izborno ozaljšano. Pred šolo krasen oder (paviljon), Gostje pribajajo od blizu in daleč. V 4 dvoranah obilo dolenskih pridelkov, vina, ovočja, zelenjave in drugih poljskih pridelkov. Na dvorišču kmetijski stroji. Vse se veseli veselega dneva.

Izpod sv. Ane pri Ribnici, konec septembra. Temna noč pokrivala je zemljo in črni oblaki zagrinjali so obzorje! Ura odbila je v Ribniških zvonikih najdajsto v noč in čul se je hripavi glas Ribniškega „nochtwochtarja“:

„Poslušajte pügarji!

Ura je najdajsto odbila...

in odmeval je po ulicah in stranskih kotih, in človeku se je zdelo, kakor bi čul nekak „Memento mori!“ —

Tedaj pa mi je prišel na misel z nova „vladni mežnar“ — dopisnik najnovejšega dnevnika in Šukljejev „nochtwochtar“ za Ribniško dolino. In zdelo se mi je, da čujem hripavi glas vladnega „mežnarja“ od sv. Ane, upijočega po predalih najnovejšega dnevnika, kakor bi hotel slovenski svet tu doli klicati iz dolzega spanja, svareč ga: naj pazi, da se ne pogubi... in naj sluša njegov mežnarski in vladni glas (ha-ha!), drugače zapel mu bode — „memento mori!“ — Pa — „iz misli rodi se misel“, in tako rodila se je tudi v meni ta, da Šuklje ima slabega „nochtwochtarja“ tu doli, postavljenega pa v Ljubljani, kajti glas njegov se brezuspešno razlega po časnikarskem Benjaminu, baš tako kakor odmeva brez vsacega uspeha in utisa glas Ribniškega „nochtwochterja“ po tržkih ulicah in kotih! — In to je — škandal!

Pa tudi tedaj, ko bi ta vladni mežnar zvonil v polovičarsko-oficijoznem listu „plat zvoná“ in zjedinjeni Šukljejev „nochtwochtar“ upil, da kje „gori“, ne hotel bi mu „radikalni“ slovenski svet verjeti, marveč hudobno bi se mu smejal, in kričal bi: Bog daj vsem u... pamet!“ In to, gosp. urednik, je tudi — škandal!

noši, „samo od francoske revolucije sem izginili so kostumi,“ pristavila je. „Ali razumete, gospod mandarin?“ Nesem jo več izpraševal; in prebral sem odgovor mej besedami.

Imel sem priliko biti na velikih oficijalnih plesih, in videti, kako pristopajo k mizi za jedi in pijačo. To je res jako zanimiv prizor. Jaz bi bil mogoče zapisati v svojih zapiskih v poglavju o etiketi sledečo opombo: „Ljudje, ki zavzemajo najvišje družbinske stopinje v evropski družbi, nemale pravice usesti se za mizo v pričo glavarja države, a padejo na bufet z vojnim pogumom.“ Privrženci realistične šole mogli bi opisati podobni prizor, nazvavši ga „sprijem črnih sukenj“.

To je potok, razrušajoč vse pregraje, razliva joč ves prazen prostor, istino mešanje črnih hrbtov, na katerih se vidijo plešaste glave podprte s poskrobljenimi ovratniki. Ti glave delajo nekaka nedoločna gibanja; kedar zavohajo duh jedij, planejo na fina jedila, in nazadnje zletijo zaželjena jed v grlo srečnih zmagovalcev.

Jaz nesem videl niti jednega plesa, da ne bi bilo tega sprijema.

Na velikosvetnih plesih veselé se dosti manj, kakor na oficijalnih; tu vlada hladnost in čutiš se, kakor bi bil v tiskalnici. Jako je težko najti v svetu

In kaj bi ne bil, in razen tega škandala tudi še kaj drugega!...

V začetku dóbe življenja najnovejšega dnevnika pridružil se je bil prof. Šukljeju — prof. Stritar s svojimi „Dunajskimi pismi“, in tam notri trdil je šolski politikar z Dunaja, da ima on jedini „gnado učenosti“. In govoril je ves „korajzen in vesel“, da so njega nauki neizogibno potrebni, če hočemo — „srečni postati“! Pa je dejal profesor in politik S., da je on sam tisti Bog, ki ve razvedriti Slovence pamet, tolikanj da izprevidijo sami takoj, kaj je prav, kaj nespametno itd. in je še celo trdil, da ve on sam, kako se večini slovenskega naroda dá pomagati k njegovemu blagostanju. In svete dal je ta politik „ex cathedra“, kako se da kmetskemu stanu iz revščine do „zelene veje“ pripomoči, in vendar ni nič — povedal!

Je li vedel kakošen svet bi dal, kako bi se dalo pomagati nam? — Ej, — kako naj bi vedel, od kod zajel to „gnado“, tak politik, tak mož brez vsakojakih skušenj pa političnem našem obzorji; kako naj bi z njim vred vedeli svetovati, svariti, učiti in pomagati taki „možje učenosti“, „visoke učenosti“, kakoršen je baš prof. Šuklje, njegovi pritrkači in pomagači, če niti ne vedo, da se slovenskemu narodu s strastnim hujskanjem in pisaštvom pripravljajo pošastni propad, h kateremu pripomagajo najlozje sedaj — ko so oklenili se brezpogojno preljubljene vlade. In, kdo ga bode izvelkel iz smradljive luže, če jih kot sedanje vladne ljubčke — zapusti vladina roka, narod slovenski pa jih pahne zaradi kukavičenja od sebe in prekolne ter zavrže v tamo — transfug Dežmanovega kalibra, kjer je „jok in škripanje“ — z zobmi in razbijanje s pestmi? Kdo bode tedaj to popravil in poravnal, kar bode slovenski narod trpel čez čas in kar mu v neblagor pripravljajo sedaj, taki možje in narodni sinovi, kakoršen je baje zmerni mož S. — urednik nekolekovanega dnevnika — prof. Šuklje et tutti quanti, ki igrajo na znane vladine strune. — Take misli zbuja se v človeku — in robot postati moral bi v istini bolj, nego urednik oficijoznega lista ter soditi: da kar nam ni prejšnje liberalna vlada škodila, pripomoči nam hoče sedaj „vlada spravljivosti“ — pod predsedstvom ministra Taaffeja! Le tako naprej, in kmalu se bo glasilo: „Črevljar ne drži se kopita, temuč — peresa! Gospod, — pri nas ostani!“

Domače stvari.

(Dnevni red mestnega odbora javni seji), katera bode v torek 30. dan septembra 1884. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani: I. Naznanila prvosedstva. II. C. kr. deželnega šolskega sveta dopis mestaemu šolskemu svetu gledé mestnih ljudskih šol. III. Volitev dveh zastopnikov Ljublj. mestnega odbora v glavni odbor za obdelovanje barja. IV. Personalnega in pravnega odseka poročilo: a) o mestnih redarjev prošnji za podeljenje petletnic; b) o mestnega tesarja Mihela Anžiča prošnji za podeljenje petletnice. V. Finančnega odseka poročilo: a) o prodaji mestnega zemljišča ob Tržaški cesti; b) o Marijine bratovščine Ljubljanske prošnji za znižanje takse pri ogledu merličev glede njenih družabnikov; c) o Ivana Skubéta, sluga na veliki realki

prostoto in raznoobraznost. Če neste dober plesalec, pa se boste vedno dolgočasili. Ali ste že opazili ravnodušje, s katerim na vse gleda višji svet? To je nekaj takega, kakor led. Plešejo slovesno, nekaj ljudij se tiho pogovarja, prihajajo, odhajajo; srečujejo se, in se delajo, kakor bi ne poznali drug drugega; jedva dajo drug drugemu roko. Naznanjajo drug drugemu svidenja, in večno nekoga iščejo. Kaka strašna komedija so ti svetni saloni!

Jedini svet, kjer se iskreno vesele, je svet umetnikov; jaz razumem pod tem imenom to privilegovano družbo, kjer noben ni niti plemenitnik, niti odvetnik niti beležnik, niti uradnik, niti kapitalist, niti birokrat, niti trgovec, — ampak umetnik in nič drugega. Biti umetnikom! samo zaradi teh ljudij moreš želeti pripadati k evropski družbi.

Odpustite mi to strankarstvo, kajti jaz ne vidim, čemu bi se mogel navduševati za beležniški ali odvetniški poklic? Nas je v Kitaji nad 400 milijonov, pa opravimo brez njih, pa vendar nič manj pravilno ne opravljamo sodstva, aktov, pogodb — vse, kar ima kaj važnosti za državljansko življenje. Moje navdušenje za umetnike nema mej, kajti to so jedini ljudje, ki so se posvetili vzvišenim smotrom. Oni žive zaradi misli, zaradi tega, da bi pokazali človeku njegovo veličje. Korak za korakom bodre

Ljubljanski, prošnji za petletnico; č) o prošnji Metije Zdešarja, hišnega gospodarja na Poljanskem nasipu števa 48, zaradi prodaje mestne parcele tik njegove hiše; d) o mestnega magistrata nasvetu, naj se štirim magistratnim detektivom dovoli po 10 gl. nagrade za revizijon psov gledé davka. VI. Stavbinskega odseka poročilo: a) o kranjske stavbinske družbe pritožbi zoper magistratno prepoved gledé nekaterih stanovanj; b) o Tilna Bončarja pritožbi zoper mestnega magistrata nálog, da mora podreti neki svinjak. VII. Mestnega odbornika Ivana Hribarja samostalni predlog, naj se v pretres vzmó prošnje za dolensko železnico do obeh zbornic državnega zastopa in do trgovinskega ministerstva. Naposled: tajna seja.

(Skrajna popularnost.) Poroča se nam iz Krškega: Ko se je raznesel glas, da pride tudi g. Šuklje k otvoritvi naše razstave, navstala je velika razburjenost po mestu in gg. odborniki, ki imajo skrbeti za gostov vsprejem, bili so v ne malej zadregi, ker nihče v vsem mestu ni hotel dati stanovanja za urednika najnovejšega dnevnika. Ko se je pripeljal železnični vlak in gospoda Šukljeja ni bilo mej prišleci, odvalila se je gospodom odbornikom velika skrb, in mestni redarji in orožniki, ki so bili pripravljani za vse slučaje neso imeli nobenega posla. Če se omenjeni gospod že pri nas, ki smo ga poslancem izbrali tako časti, kako še le kje drugoj!

(Strelsko društvo Ljubljansko) praznovalo je včeraj na novem strelišču 25 letnico c. k. vladnega svetnika g. dra. viteza Stöckel-a, ki je že 25 let načelnik temu društvu. Vse bilo je jako slovesno, žal, da je društvo tudi pri tej priliki pokazalo svojo načelno animoziteto proti slovenski narodnosti ter razobesilo mesto belo-modro-rudeče deželne trobojnice one modro-žolte zastave, o katerih že Valvazor pravi „landschaftliche Livreebedientenfarben“. To se nam je tembolj čudno videlo, ker je tudi v tem društvu precejšnje število Slovencev, katerim bi vendar moralo biti do tega, da se pri takej priliki naše barve ne stavijo v kot.

(Katoliško-rokodelsko društvo) imelo je včeraj prvokrat veselico na svojem zemljišču v poljskih ulicah, kjer namerava sozidati društveno hišo. Prostor ima res lepo lego in je dovolj velik za lepo zgradbo, tako da bode še prostora za precejšen vrt. Naj bi prijatelji poštenega obrtništva gmotno podpirali vrlaga društvenega predsednika g. Gnezdo, da bode čim prej dogotovljeno društveno poslopje, v katerem bode tudi dvorana za gledališke predstave in kjer bode Talija slovenska gotovo imela prvo mesto.

(Deseti brat.) Znana je narodna pravljica o desetem bratu, znan tudi Jurčičev roman „Deseti brat“, ki se na omenjeno pravljico naslanja. Malokomu pa utegne znano biti, da imamo na Slovenskem istinitega desetega brata. Prijatelj našemu listu piše iz Škofje Loke: „Da bi jedna mati imela 10 sinov po vrsti, da bi ne bilo nič ženskega spola vmes, je pač velika, skoro neverjetna redkost. A pri nas jo imamo. V Poljanskej fari, na Kovskem vrhu je kmet Kožuh (po hišnem imenu), ki ima 10 zaporedoma rojenih sinov. Deseti brat je že štiri

človeka, navdušujejo ga, in budé v njem zaspale sposobnosti. V njih tvorjenji vlada ideja. Umetnost vse blaži in povzdiguje. Njih navdihnenje se ne more ceniti po bankovcih, poslednji na nje tako ne uplivajo, kakor pa spodbodó odvetnikovo gorečnost. Ne, jedina stvar, ki se ni udala skušnjavi zlata, je — umetnost. Umetnik je v prirodi svojej svoboden, zato je on jedini, ki zasluži čast in spoštovanje. Svet umetnikov družu v sebi veliko ljudij raznih dostojinstev, in tam je mogoče videti baš ta razvitja, kakor v drugih družbah.

Umetnost je nekako pogumno vdihnenje. Ona ima tudi v Franciji, tej domovini umetnikov, svojega kralja, ako ta naslov izrazuje duševno prednost nad drugimi. Vse umi, kateri iščejo jasnosti v oblasti idejale, pripadajo k družbi nezavisnih ljudij, katere nazivljamo umetnike. Oni se ogibajo družih, nikdo si ne more prisvojiti naslova umetnika, ako ni v resnici. Umetniki vseh dežel si podajajo roke drug drugemu, čez meje držav, in prezirajo politike, ki sanjajo o omejenji narodov. Um človeški v svojih mogočnih teženjih ne pozna daljav, ne potnih listov; čem bolj se bode povzdignil človeški duh, tem prej nastopi vseobčno bratstvo.

(Dalje prih.)

leta star in ima posebne lastnosti, kakeršnih pri družih otrocih ni."

— (Prekanjen vlačugar.) Jakob Sever iz Črnuč je že kakega pol leta okrog prosjačil, vmes pa tudi kradel, izgovarjaje se, da ne more delati, ker mu je v Trbovljah neki stroj odtrgal roko. In res je nosil roko vso povito. Pri županstvu je rekel, da roke ne sme odvezati, ker so mu v bolnici to prepovedali, in obveza na konci je bila res nekoliko krvava. Včeraj so pa, kakor se nam poroča, slepariji prišli na dno in konstatovale se je, da je Sever popolnem zdravo roko imel nazaj podvito in obvezano.

— (Postojnska jama naslikana) postavljena je za ogledovanje na Dunaji od 4 dne septembra meseca. Za 30 novcev ustopenine je po vrhu videti še kapnik, kakor ga je dala čudovita priroda v Postojnski jami. Morebiti dobómo kaj natančnejega poročila o tej sliki.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 29. septembra. Državni zbor se je slovesno otvoril. Prestolni govor naglašá, da so razmere z Nemčijo, kolikor možno, najožje in da smo tudi z drugimi državami v najboljših prijateljskih odnosajih. Sme se torej z gotovostjo pričakovati, da državna zbor ne bodo motila vnanja zaozlanja ter da bode posvetil vso svojo delavnost blagru Ogerske. Prestolni govor omenja, da se reorganizacija magnatskega stola (magnatentafel) sedaj več odlašati ne more, ker je rešitev tega vprašanja za dlje časa velike važnosti. Navaja potem celo vrsto vprašanj, ki čakajo rešitve, kakor: zakon o umirovljenji državnih uradnikov, dopolnitev kazenskega zakona s tem, da se uredi kazensko-sodnijsko postopanje, osnova državlanskega zakonika, regulovanje Dunava in odstranjenje vseh ovir, ki zadržujejo ladije v Železnih Vratih. Najbolj pa bode treba skrbeti, da dosedanji uspehi za uravnavo ravnotežja v državnem gospodarstvu ne bodo škodovani, temveč, da se bode redno napredovalo, dokler se doseže popolno ravnotežje. Za ta važni cilj se bode vlada krepko potezala. Prestolni govor poudarja, da bi bilo umestno, podaljšati dobo državnega zbora in pričakuje, da bode za obnovitev carinske zveze mej Avstrijo in Ogersko na obeh straneh primerna pripravljenost. Prestolni govor pozivlje zbor, da se obstoječi prijateljski odnošaji z onimi državama uporabijo v to, da se odstranijo notranji nedostaki in da se odpravijo ščuvanja in razpori mej narodnostimi, veroizpovedanji, da bodo vsi zjedineni delovali za prospeh blagostanja in v slavo domovine.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
27. sept.	7. zjutraj	737.66 mm.	+10.0°C	sl. szh.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	737.06 mm.	+17.4°C	sl. szh.	jas.	
	9. zvečer	739.54 mm.	+12.0°C	brezv.	d. jas.	
28. sept.	7. zjutraj	742.12 mm.	+8.4°C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	741.54 mm.	+18.1°C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	744.46 mm.	+11.8°C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura obeh dni je znašala +13.1° in +12.8°, za 0.7° in 1.0° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani dné 27. septembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	6	83
Rež,	5	36
Ječmen	4	39
Oves,	2	92
Ajda,	4	87
Proso,	5	20
Koruza,	5	20
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	8	50
Krompir, 100 kilogramov	2	67
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	82
Speh frišen	—	68
„ povojen,	—	74
Surovo maslo,	—	84
Jajca, jedno	—	3 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	70
Svinjsko	—	66
Koštrunovo	—	30
Pišče	—	40
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	1	60
Slama,	1	51
Drva trda, 4 kv. metre	7	50
„ mehka, „	4	80

Dunajska borza

dné 29. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	75
Srebrna renta	81	70
Zlata renta	103	20
5% marena renta	95	85
Akcije narodne banke	853	—
Kreditne akcije	290	40
London	121	55
Srebro	—	—
Napoi.	—	66 1/2
C. kr. cekini	—	77
Nemške marke	—	59
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	103	—
Ogrska zlata renta 5%	122	40
„ papirna renta 5%	92	80
„ štajerske zemljišč. odvez. oblig.	88	60
Dunava reg. srečke 5%	104	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	115
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	121	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	109	75
Kreditne srečke	105	50
Rudolfove srečke	176	50
10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	215	60

Koncipijent,

v beležniških vseh poslih popolnem in v odvetniških poslih večinoma izurjen, išče službe za katero koli m-sečno plačo. Prosilec — po nasprotnih Slovencev ob službo — ima odlična spričala.

Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod naslovom: **J. Z.,** posestnik, poste restante v **Šmarni pri Jelšah** (St. Marein bei Erlachstein). (607—2)

RESTAVRACIJA

na deželi

se dá od **1. decembra t. l.** pod ugodnimi pogoji

v najem.

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (588—3)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4200 ton, 10. oktobra.

„East Anglia“, 3200 „ okolu 25.

Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**

Potniki naj se obrnejo na (552—20)

J. TERKULE,

generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen,** generalnega agenta v Trstu.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

je pristni

LE HOUBLON

Francoski fabrikat

Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko **LE HOUBLON** in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

Komi,

nemškega in slovenskega jezika v pisavi in govoru popolnem zmožen, z dobrimi spričali, želi v prodajalnico s spekerijami ali z mešanim blagom vstopiti. — Ponudbe sprejema upravništvo „Slov. Naroda“. (620—1)

Pri suhem vremenu **trgana** (ne tresena)

jabolka, hruške, slive, debele češplje, breskve, dalje finejše vrste fižol, mlad grah, sladko korenje, rajska jabelka, česen (porre), glive, šampinjane

kupuje vsak čas in v vsakej množini po primernej ceni in prosi pismene ponudbe (508—16)

Die Central-Station

für Obst- und Gemüse-Verwaltung in Graz.

Kupujte s firmo
priporoča po najnižji ceni
"NARODNA TISKARNA"
v Ljubljani.

Bratov Koslerjev pivovarna.

Zahvaljujoč se svojim častitim gostom in slav. občinstvu za mnogoštevilni obisk na vrtu, usojam se naznanjati, da z današnjim dnevom otvorim

zimsko pivovarno,

katera je popolnem na novo opravljena. Točil bodem izvrstno **Koslerjevo carsko pivo**, dobra **vizeljska vina** in pripravljeni bodo pri skrbni postrežbi okusna **gorka** in **mrzla jedila**. Za mnogobrojni obisk se priporoča

H. EBERL,
gostilničar. (609)

V Ljubljani, 29. septembra 1884.

Dokler bode trajalo lepo vreme, ostane gostilniški vrt odprt.

Prodaja mleka.

S **1. oktobrom** prodaja se iz graščine v **Dolu** prišlo izvrstno **mleko**, liter po **8 kr.**, vsak dan od 6. ure zjutraj do pozno zvečer

v prodajalnici **gospod Petra Strel-a**
v Čevljarskih ulicah.

Tudi sprejmó se **naročnine za mleko** na mesece, v vsaki množini na dan, in se naroča lahko do 1. oktobra v imenovanj prodajalnici. (608—2)

V **BLANKE-jevi TISKARNI** v **PTUJI**

je ravno izišla nova knjiga:

Sv. Francišk, vtemelitelj III. spokornega reda.

Molitvenik zlasti za tretjerednike, pa tudi za druge verne kristjane.

Drugi popravljen in pomnožen natis, s pristavkom:

Za leto 1884 izdani razglasi sv. Očeta Leona XIII. zadevajoči III. red,

sostavljen od (595—3)

Fr. S. Bezjak-a, župnika pri Sv. Marku niže Ptuja.

Cena: nevezan **30 kr.**, v pol usnji **60 kr.**, v usnji **90 kr.**, z zlatim obrezom **1 gld. 50 kr.** Za dopušiljatev po pošti pridene se znesek od 10 kr.